

BÁCSKAI HIRLAP

POLITIKAI LAP

Előfizetési árak:
Egy évre . . . 12 kor. — fill.
Fél évre . . . 6 kor. — fill.
Negyed évre . . . 3 kor. — fill.

Egyes szám ára 8 fill.
Hétfői szám 4 fill.

Megjelen minden hétfőn délben, szerdán, pénteken és vasárnap reggel.

Felolvasó szerkesztő:

Dr. CSILLAG KAROLY.

Szerkesztőség:
Dr. Csillag Karoly ügyvédi irodája,
Barátok tere, Manojlovica-ház
Telefon szám 119.

Kiadóhivatal:
Kosuth-utca, Vojnich-palotában
Telefon szám 42.
Nyitlatter soronkint 40 fillér.

A közgyűlés.

Örömmel constatáljuk, hogy a mai rendkívüli közgyűlés méltó volt Szabadka városához. Fontos tárgyak voltak ma szónyegen, a közönségnek egyik legnagyobb érdeke, az állami bor-, ital- és husfogyasztási adóknak a város által leendő megváltása volt az első kérdés, mit higgadtan megvitatni, komolyan tárgyalni és becsülettel eldönteni a mai közgyűlés feladata volt; a másik kérdés a város kertületeinek új beosztása.

Nem dicséretkép említjük fel, de elismerjük, hogy az ellenzék őszinte komolysággal szólott különösen az első tárgyhöz.

Látszott, hogy az egész közgyűlés, mint egy ember azt akarta, hogy az állami ital- és husfogyasztási adókat a város váltsa meg, ő kezelje és ne engedje, hogy ismét bérlők kezébe jusson, akik bármily jóakarattal, bármily jószívvel vannak a város közönsége, a fogyasztási adót fizető polgárok

íránt: a maguk érdeke, a mi az egyénnél az első, csak nyug. alá hajtja nemcsak a kereskedőket, husvágókat, vendéglősöket és kereskedőket, de a termelő közönséget is.

Rendkívüli hatalom van a bérlők kezében, a melylyel vissza se kell élniük: nyomasztó, bénító hatást gyakorolnak vele mégis.

Nem kell ezt bizonyítanunk, magyaráznunk sem kell. Tudja, érzi ezt mindenki nálunk. A nyug. alól való szabadulás óhaját fejezte ki ma a közgyűlés egyhangulag, hogy a tanács határozata mégse volt egyhangú, annak csupán az volt az oka, hogy a nyúgtól való megszabadulás után a kezelés módját akarták tudni előbb az ellenzéki oldalon ülők.

Ámde ezt a módot ezután lehet és kell becsülettel és szigorú lelkiismeretességgel megtalálni és hisszük, mert bizunk a hatóság lelkiismeretességében és tudjuk, mert meg vagyunk győződve arról, hogy a tanács — élén a

polgármesterrel — a város és közönsége javát akarja; a módozat is egyhangú elismeréssel fog találkozni úgy a közgyűlésen, mint az egész város közönsége előtt.

A város választó kertületeinek új beosztásánál is komoly volt a tárgyalás hangja. Ámde az öndicséret nem finom illata töltötte el egyszerre a terem levegőjét, amikor az egyik ellenzéki szónok büszkén hivatkozott arra a dicsőségre, amit az ellenzék felebbezésével aratott. A dicsőségtől eltelve emelkedett hangon tartott egy olyan leczkefélé a többségnek, mely törvénytelenséget szavazott meg kétszer egymás után.

Az ellenzék dicsőségének koszorújához nem nyulunk, ám az erős visszahatás, amit a hangos öndicséret és a leczkeztető hang a többség oldalán keltett: nem volt ok nélküli.

Komoly becsületességgel jelentette ki a polgármester azt, hogy nem törvénytelenséget szavazott meg a többség,

A számla.

— A »Bácskai Hírlap« eredeti tétőzása. —

Írta: LENGYEL HENRIK.

(Folyt. és vége.)

Midőn délután hálószobájában a régi velenzei óra négyet ütött, izgatottan ugrott föl kerekével, melyen délutáni álmát szokta tartani, de melyen ma csak ébren — álmodott.

Gondos öltözékét befejezve — a kertbe sietett, hol nyugtalanul járt föl s alá, — nem egyszer pillantva az utca felőli bejárat felé.

Végre megszólal a csengő, ő maga siet kaput nyitni, s a kertészleány a rózsatőkkel — egy kis fiu kíséretében a kertbe lép.

„Jó napot!” köszön röviden s a rózsatöket egy közeli kerti asztalkához támasztja, melyre a méltóságos ur néma taglejtéssel mutatott.

Utóbbi a rózsákat kifizetve, még pár pillanatig babozott, — arcvonásai benső küzdelmet árultak el, aztán, — mintha hirtelen egy eszme villant volna meg agyában, gyorsan erszényébe nyúl s egy Napoleon aranyat dob a leány kezébe.

„Ez legyen bosszum!” — gondolá magában — „a fennhéjázó szolgálélek méltó büntetése!” — s diadalmas göggel fordulva el tőle, lassú léptekkel virágai közé ment.

A leány meglepve nézte a kezében levő kicsiny tárgyat s midőn látta, hogy az egy fénylő arany —, halvány arcát hirtelen égő pír borította el, aztán önértékes büszkeséggel telőtől talpig mérve a bőkezű adakozót, — az aranyat egy gyors kézmozdulattal annak lábához dobta.

„Köszönöm uram, nincs szükségem reá!” — csak ennyit mondott s fiatal kísérőjét kezén ragadva — elsietett.

Megkövülten nézett utána a méltóságos ur. A vér elhagyta arcát, majd megint láng gyulladt ki rajta. — Meg volt semmisítve — e nem várt fordulat miatt, ő akarta a leányt megalázni s íme — a golyó visszapatnva őt magát találta el.

Ki hát ez érthetetlen teremtés! Egy tünemény, egy rejtély, melyet — érezte — meg kell fejtenie.

Lefekvés után sokáig nem tudott elaludni. A nap izgalmai elriasztották álmát.

Lelki szemei előtt szüntelenül egy alak lebegett, — a büszke kertészleány.

Látja kihívó daczában óriássá nőni; az eldobott arany csengése most is gunykaczajként hangzik fülébe; látja, mint dermedti meg arcvonásait a sértett önérték szigora, — aztán látja, hogy e vonások a hamvas kreol arczbőrrel a legtökéletesebb összhangban olvadnak össze. — Érti a tűznek égető hevét, mely, hosszu pillái alól villámkevéként szóró-

dik felé; Érti holló fürteinek bódító illatát, melyek hullámokban omlanak karesu temetőre; most ébred tudatára annak, hogy ily fenséges női teremtsést még sohasem látott.

Egy tünemény, mely fölbukkan s káprázatos szépségében megbénítja az érzékeket, melyek tulcsigázásuk reakciójában képesek csak fölfogni, — megérteni azt.

Vére hevesen lüktetett, idegei lázas sietvéghben működtek s a jótékony álmoh sehogys sem akart könnyörülni rajta.

Kertje bokrai között már megszólalt a fülemile s a fölkelő nap első sugárai az ablakredők nyílásai között szobájába lopóztak, midőn végre erőt vett rajta a kimerültség s mély álomba merült.

Az agyon kinzolt szervezet megadta magát de lelke tovább működött.

Nyugtalan álmái voltak.

Egy hintóban ült, a lovak vágatva száguldoztak tova a poros országúton s ő a kocsiszt csak egyre biztatja, hogy gyorsan hajtson, a mennyire csak tud.

Mellette egy ifju asszony ül, remegve, lihegő kebellet, melyet a hevenyén magára öltött pongyola csak hiányosan főd el. — E nő szemeit létovázva járta az esti szürkületben előtte elterülő — haldokló őszi tájon, majd sóvár tekintettel feléje néz, hozzá simul s ő gyengédén átkarolva, biztató szavakkal csitítja ez ifju nőt.

hanem a törvény rendelkezéseinek magyarázatában volt közöttük eltérés. Ha a belügyminister most az ellenzék álláspontját tartotta helyesnek, semmiképp sem következik az, amivel az ellenzék őt és a többséget vádolja. 1892-ben Szapáry úgy magyarázta a törvényt, amint azt most a tanács magyarázta. Az akkori belügyminister ép úgy nem követett el azzal törvénytenséget, amint hogy a polgármester és tanács nem követett el törvénytenséget multkori két javaslatával, amit a mostani belügyminister megsemmisített.

... És jól esett hallani Lipozencsics önértékes szavait, nem kevésbé volt érdekes ma Mamuzsich Ágó szónoki beszéde, amelynek zamatosa magyarsága jóvá teszi a tartalom némely náivságát, kedélyes volta pedig elfeledteli a hang rettentő erejét, amelyről sokan azt hiszik, hogy azt az ádáz düh adja a szónok — nyelvére. —

Ismételten mondjuk: szinte örömmel hallgattuk ma a fontos ügyek szép tárgyalását, melynek a többség oldalán egyetlen férfiú: Mamuzsich Lázár, — a kisebbség részéről négy szónok adták meg a nivóját.

A közgyűlés lefolyásáról a következőkben számolunk be:

Nagy érdeklődéssel néztek mindenütt a mai közgyűlés elé. A választások óta ez volt az első közgyűlés. Az ellenzék biztosra vette, hogy most már meg van törve Mamuzsich Lázár hatalma, jó bunyevácjai cserben hagyták és ezen feltevésük érdeke fog nyilvánulni a mai közgyűlésen. Amde tévedtek a jó urak. Mamuzsich Lázár mellett éppugy megnyilván-

nult a hatalmas többség, mint azelőtt, épp úgy megszavazták minden tárgynál a tanács javaslatát, mint azelőtt, a polgármester hatalma nem hogy megingott, hanem megerősödött, egy szállal sem volt több az ellenzék, mint annakelőtte.

A karzatok is zsuffolóság meglelték a kíváncsi közönséggel.

A közgyűlés képe megmaradt a régi, csak a t. ellenzék hangja és bátorsága erősödött meg egy kissé, semmi más.

A fogyasztási és italadó megváltása.

A pénzügyigazgatóság felhívta a várost, hogy hajlandó-e a fogyasztási és italadót megváltani évi 252.000 koronaért. A város természetesen nem akarta a kedvező alkalmat elszalasztani és rendkívüli közgyűlés elé vitte az ügyet, ahol a következő tanácsjavaslatot elfogadásra ajánlotta:

„A törvényhatósági bizottság a számvevői vélemény, illetve a tanács javaslata alapján határozatlanlag kimondja, miszerint az állami borítal és hufogyasztási adókat 252000 korona évi bér felajánlása mellett megváltani hajlandó és megbizja a tanácsot, hogy erre vonatkozólag a további szükséges intézkedéseket sürgősen tegye meg és eljárása eredményéről, továbbá amennyiben a megváltás esete beállana, az állami fogyasztási adóknak miként leendő kezelésére vonatkozólag mielőbb jelentést tegyen.“

E tárgynál elsőnek felszólalt Mamuzsich Ágoston biz. tag. Ez a felszólalás még a választások hatása alatt történt, t. i. korteskérdést is belekeverte beszédébe. A tanács javaslatát addig nem fogadja el, míg a kezelésre vonatkozó szabályrendeletet be nem mutatják.

Dr. Lipozencsics biz. tag elvileg barátja a megváltásnak, de addig míg a kezelési javaslatot nem terjesztik elő, nem fogadja el, hanem indítványt tesz, hogy a tanácsjavaslat vétessék le a napirendről, illetve adassék vissza a tanácsnak, hogy a legközelebbi köz-

gyűlésre a kezelésre vonatkozó javaslatot terjessze be.

Mamuzsich polgármester afőldti csodálattalnak ad kifejezés, hogy azok, akik azelőtt avval korteskedtek, hogy kevesebb lesz a fogyasztási adó, most nem akarják a tanács javaslatát megszavazni.

Eőre is megnyugtatta a bizottsági tagokat, hogy a kezelés csak házi lehet, de ha árverésen venné ki akkor albirletbe is adhatja. A kezelésre vonatkozólag megjegyzi, hogy a közgyűlésnek módjában lesz a megjegyzéseit annak idején megtenni. Előtte mindig a város közönségének érdeke lebegett és ezzel a javaslattal is azt akarja elérni. (Általános helyeslés).

Haverda Mátyás biz. tag a tanácsjavaslat mellett foglalt állást.

Tillmann Zoltán főszámvevő indokolja azt, hogy azért kellett az ügyet rendkívüli közgyűlés elé vinni, mert az el- vagy el nem fogadásra vonatkozólag 3 nap alatt kell nyilatkozni. Az idő rövidségénél fogva a kezelésre vonatkozó javaslatot nem készíthették el.

Dr. Biró Károly felszólalása után Mamuzsich Ágoston közvetítő indítványt tesz t. i. hogy a közgyűlésből értesítsék a pénzügyigazgatóságot, hogy a város hajlandó megváltani de felkéri, hogy addig tartsa függőben a végleges elintéztést míg a törvényhatósági bizottság a kezelési módokatokra vonatkozólag megállapodásra nem jut. Az erre vonatkozó javaslat pedig 3 nap alatt megteendő. Pertics Mihály 14 napig kéri függőben tartani.

A polgármester felszólalása után az elnöklő főispán felelte a kérdést és a közgyűlés nagy többséggel elfogadta a tanács javaslatát.

A választó kerületek beosztása.

Ismertettük már a választó kerületek beosztására vonatkozó tanács javaslatot, mely szerint Szabadka város 11 körre osztott be, a törvény rendelkezése értelmében megfelelő szavazókkal. Minthogy a városi kép-

Megérkeznek a büszke ősi kastélyhoz — hol szerelem vár reájuk, — szerelem — boldogság — — — menyország! — — —

Majd ott látja magát a nagy tölgyfákkal szegélyezett tisztáson, — csupa komoly arcú fekete ruhás férfiak közepett, — kezében egy kicsiny tárggyal, mely hivatva van élet és halál fölött dönteni.

Szemben vele egy másik férfi áll, kezében hasonló eszközzel, mindkettő csak a jelre várva, hogy egymás életére törjenek.

A jel elhangzik, két tompa dörej, melyet a közeli erdő halkán visszhangoz, — két füst felhőcske, egy elnyomott sikoly s az ellenfél mozdulatlanul terül el a gyeven.

A közelében álló férfiak oda sietnek, egyikük az áldozat mellére teszi kezét, halálos csönd uralkodik, melyet pár pillanat múlva csak e szó szakít meg: »vége!«

Az elcsábított nőnek férje volt, ki becsületét jött keresni — s ezt csak sívén keresztül találta meg.

Egy hatalmas rázkódás riasztá föl álmából — izgatottan ugrott föl, — a verejék nehéz csöppökben gyöngyözött homlokán.

Aztán jobbjával végig simította fejét, mintha szörnyű emlékeket akart volna eltörölni agyáról.

Majd — teljesen kimerülve újból vissza

hanyatlott párnái közé — s szemeit téveteget tekintettel járta körül szobájában, gondolatainak engedte át magát.

E gondolatok megint csak egy alak köré csoportosultak, körülrajongták azt, mint pillék a mécsét, mely gyönyörűk és pusztulásuk.

A kertli rózsák elvirultak már, az őszi szél diadalmaskodva kapkodott az egyenesre szabdalt glediaciák fonnyadt levei közé, — minden rohammal egy-egy újabb foszlányt tépve le belőlük.

A falakat befolyt vadszörlő vörös lombjai között bágyadtan játszott a bucsuzó napsugár, — mint fáradt gyermek, mely nem tud megválni játékszerétől, bár ellenállhatatlan álom kezd pilláira nehezéni.

A méltóságos ur dolgozó szobájában, íróasztalánál ül, merengve néz ki a magas ivetüzeti tükör ablakon, mintha az esti szürkület titokzatos homályából akarna gondolatokat meríteni.

Előtte papirlap hever, melyre néhány kuszált sor van vetve, majd újból följe hajol s így folytatja:

„A férfi kor ama szakában vagyok, melyben az érelt meggyőződés ösztöne fölismeri a végzet rendelését, mely előtt meghajolni kénytelen.“

Egy eltévesztett, sívár, előítéletekkel teljes élet visszahatása idézte elő bennem ezt az

érzést, mely ellenállhatatlan hatalommal vonz egy új, egy remény teljes élet felé, mely kárpótolni fog eddigi veszteségemért s melyből lemondani nincs erőm.

Törvényes nőmmé teszem e leányt, ki fölguyjította bennem ama fátylát, mely bevilágitani lesz hivatalva életem utair.“

Levelét aztán még néhány phrázissal befejezve, nagybátyjának, a volt miniszternek, mint az aranykúcsos család ez idő szerinti fejének czimezte.

Gyakran volt ezután a méltóságos ur az egyszerű kertészlaknak vendége s a legszebb csokrok, melyek valaha ott költöttek, a kertészleány kis szobájában illatoztak s fonnyadtak el s e hervadt virágok nem egyszer láttak egy erős férfi alakot gyöngye urnójuk lábainál heverni egy mosoly, egy biztató szóért esdekelve.

Szenvedélyét a leány állhatatossága s hideg modora csak még fokozta.

A kertészleány a templomból jött haza. — Hü lovagja a kertészlakban már szivszakadva várta. Minden perc egy örökléinek tünt elő, — mert a szerelem időszámítása ilyen! — Meglepetés várt a leányra, névnapi ajándék. Végre nyílik a kapu, könnyed léptekkel a karsu kertészleány suhan be rajta s imádója dobogó szívvel üdvözli, — aztán a kis szobában egy csomagot bont ki s tartalmát

visezők választásának ideje már nagyon is elérkezett ezt a tárgyakat is a rendkívüli közgyűlés elé hozták.

A belügyminiszteri leirat telolvasása után *id. Gálffy György* biz. tag szólalt fel, arra a tévedésre figyelmezteti a közgyűlést, hogy a javaslat törvénybe ütközik mert a beosztást nem a lélekszám alapján lett elkészítve. Nem fogadja el a javaslatot és indítványt terjeszt be, hogy a közgyűlés utasítsa a tanácsot, hogy a lélekszámhoz képest új javaslatot tegyen.

Dr. Biró Károly a választók arányában megállapítást elfogadja, csupán a beosztás kifogásolja és azt mondja, hogy Gálffy tévedésben van, a 11 választó kerületet is kifogásolja. Indítványozza, hogy a 8 választókerület maradjon, a 9-ik Verucsa és Nagyfény, a 10-ik Tavankut és Sebesics legyen. Ezután dicsőítőleg emlékezik meg a hatósági ellenzék működéséről és ebben az ügyben eddigi eljárásáról. Beszéde közben óriási lármát keletkezett „el áll, le vele, ne tanítson bennünket“ s. i. b. ilyen kifejezéseket zúdítottak feléje. Mamuzsich Agoston és Dr. Lipozencsich Lázár felszólalása után a polgármester néhány szóval ajánlotta még a tanácsjavaslat elfogadását. Végül a közgyűlés az indítványok elvetésével nagy többséggel elfogadta a tanácsjavaslatot.

Tary József iskolaszéki tag elhalálozásával helyébe Neorcsics Szaniszló egyhangulag megválasztott.

Ipariskolai bizottságba egyhangulag beválasztottak:

Abrasic Antal, Abrasic Mihály, Bartek Károly, Erlich Jakab, Czeizner Gyula, Jeszenovics Miklós, Keller István, Kovács István, Kladek Kázmér, Kosztolányi Árpád, Horváth Sándor, Kuthy György, Krécsi György, Lichneckert András, Lichneckert Károly, Lövy P. István, Malkovics Rókus, Mésznerics Ferenc, Mihalik Lajos, Molczar Károly, Nagy Ferenc, Nánay Mihály, Neorcsics Szaniszló, Németh Péter, Reichl Ferenc, Richter Jó-

zsef, Rukavina Ernő, Sonnenberg Salamon, Szebenburger Károly, Sturcz Béla, Sztipics Péter, Takács Ede, Wébel János, Vidákovics János, Vinkler Simon, Vojnics Z. Máté.

Különfélék.

— **Bercsényi Béla** meghalt. Bercsényi Béla a „Nemzeti színház“ kiváló művésze tegnap este egy heti szünetes után Budapesten meghalt. A művész 1870—1871-ben volt akkori színtársulatunknál művezető, itt is nősült meg először. Az elhunyt mesteri személyesítője volt a komoly drámai szerepeknek. Halála veszteséget jelent az egész színművészetre nézve, melynek életében annyi dicsőséget szerzett. De nemcsak művész volt Bercsényi, a színiskolák tanára volt. Irt költeményeket, novellákat, több sikerült színműveket. Tagja volt a Petőfi-társaságnak. — Halálát egyetlen leánya, Bercsényi Etelka, polgári leányiskolánk volt tanárnője gyászolja.

— **Szállítások a honvédség részére.** A honvédelmi miniszter értesítette a szegedi kereskedelmi és iparkamarát hogy a honvédség 1902. évi lábbeli szükségletéből a *szabadkai* alkalmi szövetekek 100 pár könnyű cipőt, a kulai 200 pár bakancs és 100 pár könnyű cipőt, a bezdáni 200 pár bakancs és 100 pár könnyű cipőt szállíthat.

— **A „Zombor és Vidéke“ viccel.** T. lap-társunk a Z. és V. legutóbbi számában a következő szenzációs hírt közli: „A szabadkai polgármester lemondása. Mint hiteles helyről értesülünk, Mamusich Lázár szabadkai polgármester — be sem várva a városi bizottsági tagok választását —, le fog állásáról köszönni. A személye ellen intézett támadásokba beleunt. A városi bizottsági tagok egy tekintélyes része dr. Biró Károly ügyvédet óhajtáná a polgármesteri állásra megnevezni. Szabadka nagy átalakulások küszöbén áll.“ — Néhány kérdésünk volna a t. lap-társához, miután mi

mindezekből egy szót sem tudunk. Nevezetesen: 1. Kiváncsiak vagyunk a hiteles helyre, ahonnan az értesülést kaptuk. 2. Hányan vannak a tekintélyes emberek, akik Biró Károlyt óhajtják a polgármesteri állásra megnevezni. 3. Miből fog állani a nagy átalakulás, amely küszöbön áll? Mindezekre választ kérünk, hogy mi is tudjunk valamit.

— **Színészelok Kalocsán.** Körülbelül 5 hei bajai tartózkodás után színtársulatunk két hétre Kalocsára megy ma, ahol szombaton kezd meg 12 előadásra tervezett szezont. — A bajai közönség igen szép támogatásban részesítette társulatunkat, amely ezt a pártfogást meg is érdemelte. Régen volt Baján olyan kitűnően szervezett társulat mint amilyen Pestie. November 2-án nálunk is megnyitnak színházunk kapui, bevonul az új nagy társulat a régi házba, amelyen mindössze annyi javítás és újítás eszközöltetett, hogy a nyári port leöportérték a páholyok pereméről meg a székek oldaláról le is törölték, meg a villanylámpák törött üvegei helyett épeket tettek. No de majd javítják még nálunk is a színházat — egyszer.

— **Szökött katona.** A szabadkai honvédség póttartalékosai közül tegnapelőtt megszökött egy Boros József nevű újoncz. Minthogy az a gyanu merült fel, hogy Szegeden van, sürgöny megkeresés folytán a szegedi rendőrség felkutata a szökevény honvédet és meg is találta szeretőjénél Klár Magdolnánál. A deszondort átadták a katonai őrségnek.

— **Erdélyi Zoltán** földink, ki egy verses regényével az Akadémián 100 aranyat nyert elbeszélő költemény kötetét adja ki legközelebb, amit azt a következő előfizetési felhívásból látjuk: „Felhívás előfizetésre. Az a siker, mely lehetővé tette, hogy „Vesztett Boldogság“ cz. verses regényem rövid három év alatt két kiadást érjen, bátorít most arra, hogy kisebb elbeszélő költeményeimet kötetbe gyűjtve, ismét a magyar irodalmat pártolom, művelt közönség szives figyelmét és jóakaró támogatását kérem ki. Köny-

remegő kézzel feléje nyujtva, halk hangon szól: „A mai nap emlékére, névnapi üdvözléssel!“ Ezzel a leánynak kicsiny kezét ajkaihoz emeli, aztán az ajándékot — egy drágakövekkel kirakott arany karpereczet akart karjára csatolni.

A leány hirtelen mozdulattal visszavonja karját a gyöngéd hangon mondja: „Köszönöm, van nekem már karpereczem!“

A méltóságos ur egy pillantást vet a leány karjára, ekkor keze visszahanyatlak, arcából eltűnik a vér, s a szó torkán akad.

Egy karpereczet pillantott meg rajta, melyet eddigi szerelmi ömlengései közepett nem vehetett észre.

Régi ötvös munka volt, — az iparművészet remeke, vert aranyból s a közepén — egy sorban nagy smaragd és rubintokkal kirakva.

Végre leküzdve benső megindulását, rekedt hangon kérdi: „Hogy jutott az ékszer birtokába?“

A leány gyönyörű kreol arca mintha át-szellemült volna, — ajkai beszédessé lettek — mint azelőtt még sohasem s hosszú fekete pilláin gyémánt gyöngyök csillogtak.

— „Örököltém“ — mondá halk, szelid hangon — az én édes, édes jó anyámtól, — halálos ágyán adta nekem s mélyen lelkemre kötötte, hogy őrizzem, mint szemem fényét, mert ehhez fűződnék életem legboldogabb s

legszerencsétlenebb napjai s ez fog engem megóvni az élet minden veszélyeitől.

Atyámtól kaptam s annyira ragaszkodott hozzá, hogy még akkor sem akart megválni tőle, midőn az éhség, a nyomor kopogtatott ajtómon, — mert atyám — mondá, — korán meghalt a nélkül, hogy ismertem volna s minket inségben hagyott vissza.

Atyám két keze munkájából tartotta föl magát s nevelt föl engem, míg végre én is, mint kertészleány, — mivel a virágokat mindig rajongásig imádtam — hozzájárulhattam anyám szerény keresetéhez.

Szegényt aztán az élet küzdelme és a bánat beteggő tette s lassan sorvasztotta el. Nagyon sokat szenvedett!

Három éve már hogy meghalt.

E karpereczet csak nevenapján viselem, — ma a templomban imádkoztam lelküdvőért, mert a mai nap az ő — nevenapja is!“

Megsenmisülve állt előtte a méltóságos ur. Fejében heves lüktetést érzett, mintha kövacsok kalapálták volna benne, hogy szétre-pesszék agyának csontbőrönét; — a világ egyelem mintha összeomlott volna fölötte. — Lelki szemei előtt képek vonultak el, — szépek és — rettentések — ötszefüggő láncolatokban, — képek a múlt — időkben.

A tovarobogó kocsia a poros országúton, mellette a nő, mintha a kertészleányban

phónixként ifjúdott volna meg; — a büszke ősi kastély, — a boldog napok, — aztán az erdő tisztása, a komoly fekete ruhás férfiak, két dörrenés, az ellenfél átlótt, mellet elterülve a gyepen!

Majd megint a szerelem napjai az elcsábított nő oldalán, kit szeretőjévé tett s aztán — megunva újból eldobott magától.

Határtalan izgatottsággal lépte le a bámulattól megkövült leány esakujjáról az ékszer s az igazság a maga csalhatatlan bizonyosságában tárult szeméi elé.

„18. október 25.“ s az aranykulcos család ősi címere volt belső felébe vésvé.

Ugyanazon nap, melyen a karpereczet névnapi ajándéku kedvesének — a férjétől elcsábított nőnek adta s a mely napon őt — megszöktette.

— — — — —
A poros országút, — a tovarobogó kocsia —
..... az erdő tisztása — — — — —
e képek kővályogtak fejében örült egymás-
utánban szüntelen.

„Kiegyenlitem számlámat!“ — hörgő aztán hirtelen s kétségbeesetten — elrohant.

Másnap a lapok egy szenzációs hírt közöltek, melynek ez volt a címe: „Egy főrangú ur öngyilkossága.“

Az okát azonban senki sem tudta meg.

vem a tuloldalon felsorolt verses elbeszéléseket foglalja magában és a Franklin-Társulat kiadásában, ennek az elsőrangú irodalmi intézetnek közismert díszes és izléses kiállításában 1901 november hó 10-én fog megjelenni. A mű előfizetési ára: fűzött példányé: 2 korona, díszes vászonkötéstén: 4 korona. Tíz előfizető után kötött tiszteletpéldánnyal szolgálók. [Az előfizetési pénzeket 1901. november hó 1-éig kérem ezimre (Erdélyi Zoltán, Nagyvárad) megküldeni. Nagyváradon, 1901. szeptember havában. Erdélyi Zoltán.] Szerkesztőségünk is elfogad jőnevű poétánk új kötetére előfizetést.

— Spitzer Zoltán, a „Vidéki Hirlapírók Orsz. Szövetsége”-nek ambiciózus tagja, lapunknak, és több vidéki hirlapnak ügyes munkálása a kit jól ismer immár a Bácskai közönsége — különösen a *Bajai lapok hasábjairól* — most készül pár ivre terjedő könyvecskébe foglalni eddig megjelent és részben még kiadatlan tárcza novelláit. Fiatal, mindössze haszonkét éves íróvársnak immár három esztendő multra tekint vissza és ez idő aiat volt alkalmunk tőle nem egy aktuális, magas vezércikket, hangulatos novellát olvasni és — mint a „Bajai Közlöny”-nek színi referense és báli krónikása is sok figyelemre méltó vonását tárta föl rátermettségének a hirlapírásra. — A szerző ismerőseinek és jóbarátainak ajándékba adja a választékosnak ígérkező könyvecskét, melyből alkalmilag mutatványt fogunk közölni.

— **Leégett raktár.** Sztrojkovits Dusán helybeli fűszerkerkedőnek gyufa és gyertyaraktára ma este 7 óra tájban kigyuladt. Szilberleitner gyógyszerész laboransa észrevette, hogy a raktár ajtajánál sűrű füst jön ki az udvarra, azonnal értesítette Sztrojkovicséket a látottakról. Mikor a raktárajtót kinyitották, óriási füstgomoly szállt ki. Azonnal értesítették a tűzoltóságot, mely teljes felszereléssel kivonult. A raktár egy része leégett, másrésze pedig a locsolás következtében teljesen tönkrement. A tűz keletkezésének oka és a kárösszeg eddig ismeretlen.

Legújabb.

Pótválasztások.

A mai pótválasztásokról a következő táviratokat vettük:

Fülepsszöllás: Thaly László visszalépet, Csávoleszky Lajos Kossuth-párti egyhangulag megválasztott.

Kecskemét. Felső kerületben Dr. Kovács Pál Kossuth-párti visszalépett. Szelles József szabadelvű egyhangulag megválasztott. — Alsó kerületben este 6 órakor Nagy Mihály szabadelvű és Rapcsányi István Kossuth-pártinak egyenlő szavazatuk volt.

Budapest Ferenc város d. u. 1 óra

Hock 526.

Springer 470.

D. u. 6 óra

Hock 1262.

Springer 1215.

Vácz este 6 órakor Gajára Géza szabadelvűnek és Bassányi György néppártinak egyenlő szavazatuk van.

Dádr, este 6 óra. Er. Kiss Emil 655, Hermann Ottó 216.

Debreczen III. ker. Este 6 óra. Dobieczy Sándor szabadelvű nagy többségben van.

A szerkesztő távollétében a szerkesztésért felelős:

BRAUN HENRIK.

16889. sz. tan. 901.

Hirdetmény.

Szabadka szab. kir. város tanácsa részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint az alább felsorolt samennyiségek a helyszínen nyilvános árverés útján elfognak adni és pedig:

I. F. é. október 21. d. e. 9 órától kezdve.

a) Hajdújvároson $\frac{1}{4}$ rakás vegyes rudfa, 10 rakás nyár-tuskó, 7 drb nyár-tőke, 350 kéve akác rőzse.

b) Radonóváczon 104 drb (16 mtr.) szőlőkaró, 14 rakás áterdölt akác rudfa, 3 rakás áterdölt vegyes rudfa, 1 drb nyár-tőke, 1 rakás akác tuskó, 10000 kéve akác rőzse.

II. F. é. október 22. d. e. 9 órától kezdve.

a) Körös éren 12 rakás áterdölt akác rudfa 7000 kéve akác rőzse.

b) Földjvároson 950 kéve nyár rőzse 9 drb akác löke.

c) Zsdrolában 1 rakás (2 ürm.) akác hasábfá, 2 rakás áterdölt nyár rudfa, 3880 kéve nyár-rőzse.

III. F. é. október 23. d. e. 9 órától kezdve.

a) Szekenderjvároson 2 rakás áterdölt nyár rudfa 4900 kéve nyár-rőzse.

b) Tölgyfáson 7 rakás áterdölt akác rudfa, 3 rakás áterdölt fenyő rudfa, 5000 kéve akác rőzse, 1100 kéve fenyő rőzse, 1 rakás akác tuskó, 8 drb nyár tőke.

IV. F. é. október 24. d. e. 9 órától kezdve.

a) Deszkáson 2000 kéve akác rőzse, 1 rakás akác tuskó.

b) Sárkalapason 2 rakás vegyes tuskó és rudfa, 3 ürm 3 akác ágfá, 1030 kéve akác rőzse, 1850 kéve nyár rőzse.

c) Zsiroskuton 1150 kéve nyár rőzse.

V. F. é. október 26. d. e. 9 órakor.

a) Tavankuton 130 kéve nyár rőzse, 1 rakás nyár rőzse törmelék.

b) Felső-Csikerián 6480 kéve nyár rőzse, 7006 nyár tőke.

Szabadkán, 1901. évi október 12.

A városi tanács.

Telephon 122.

Tüzi **FA** vágott

vagononként valamint ölszámra és 100 klgr.-ként vágottfa finom szalon

Porosz-szén

vagononként előre megrendelve legolcsóbban

||| ||| ||| ||| ||| Braun Herman fiánál, a huszár-lovalda mellett.

8202. sz. 1901. tkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szabadkai kir. törvényszék mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy a szabadkai takarékpénztár és népbank végrehajtatónak Dr. Reisner Lajos végrehajtást szenvedő elleni 400 kor. tőke követelés s járuléki iránti végrehajtási ügyében a szabadkai kir. törvényszék (a szabadkai kir. járásbírószág) területén levő Szabadka város határában fekvő szabadkai 12389 sz. betétben A + 10680 hrsz. a. foglalt Dr. Reisner Lajos ügyvéd nevében álló l h. 209 □ ol területű halasi szőlőre az árverés 736 koronában elrendelte és, hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1901. évi november hó 8-ik napján délelőtt 9 a szabadkai kir. törvényszék tkvi. hivatalában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladni fog.

Arverezni szándékozik tartozni az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában jelölt övadékképes értékpapírban a kiküldött kezeihez letenni; avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismerényt átszolgáltatni.

Szabadkán, 1901. évi augusztus 1.

A kir. törvsz. mint tkvi hatóság.

Piry Sándor kir. tszék bíró helyet

Dr. Fábián, kir. tvszéki albiró.

Jó karban levő függő VII. kőr 85. szám lámpát veszek. Bővebbet a kiadóhivatal.

Veselési utczában, az árva ház mellett egy házhely 318 □-ól eladó. Értkezni lehet Váli Béniánál.

Egy jókarban levő zongora eladó. Bővebbet a kiadóhivatal.

Háztartási, gazdasági és állatgyógyászati cikkek.

Van szerencsém a n. é. közönségnek az itt felsorolt cikkeket a legjutányosabb árak mellett ajánlani u. m.: Mindenféle Coilette és gyógyszappanok, angol és francia illatszerek, szoba illatszerek, haj- és szájjvizek, arc és körömápoló szerek, hölgyporok, hajfestők, fogporok, fogpasták, fogkefék körömkefék. — Továbbá raktáron tartom a legjobb minőségű magyar és francia cognacokat, gyógyborokat, likőröket, francia likör eszenciákat, rum, cognac eszenciát és compositiót, végül fényképészeti s egyéb vegyszereket és savakat.

Vidéki megrendelések a legjutányosabb árak mellett, pontosan és gyorsan eszkozódhatnak.

Zalán Béla

drogua üzlete

a „Méhkashoz” Szabadka Kossuth L.-utoza 21.

Valódi Fugol és Jamaikai rumok.